

вамъ чясто. — Кждѣ мѣрите да идете това лѣто (*cet été*)? — Мѣрж да идж въ Парижъ. — Не отиввате ли въ Италижъ? — Отив-
вамъ. — Пжтувалъ ли си нѣкога? — Не съмъ пжтувалъ никога.
— Желажть ли пріятеліе-ти ви да иджть въ Холландіжъ? — Же-
лажть да иджть. — Кога мыслять да тръгнжть? — Мыслять да
тръгнжть утрѣ.

Упражненіе 122-о.

Отиде ли вече братъ ви въ Испанижъ? — Не е отишълъ еще.
Пжтували ли сте въ Испанижъ? — Пжтувалъ съмъ. — Кога тръга-
те? — Тръгамъ утрѣ. — На кой чясъ? — На пять заранъ-тж. —
Съдрали (развали ли) си всичкы-ты посталы? — Съдрахъ гы венч-
кы-ты. — Что сторихж Испанци-ти? — Изгорихж всичкы-ты
ни добры корабы. — Свършихте ли си упражненія-та? — Свър-
шихъ гы всичкы-ты. — До кждѣ дойде французинъ-тъ? — Дой-
де до срѣдъ-пжтя. — Гдѣ живѣе пріятель ви? — Живѣе отсѣмъ
пжтя. — Гдѣ ви е магази-та? — Тя е отонждъ пжтя. — Гдѣ е
писалище-то на пріятеля ни? — То е отонждъ пжтя. — Градина-
та на пріятеля ни отсѣмъ горж-тж ли е или е отонждъ? — Ото-
нждъ (горж-тж) е. — Гдѣ ходи (ты) тжъ заранъ? — Ходихъ на кулж-
тж. — Колко врѣмя стояхте въ кулж-тж? — Стояхъ единъ чясъ. —
Пріятель ви долѣ ли е или горѣ? — Горѣ е. — До кждѣ носи слу-
га-та ви ковчежеца? — Носи го до магазж-тж ми. — Дойде ли у
мене? — Дойде до тамо. — До кждѣ стига (*va-t-il*) черга-та? —
Стига до рога (кюше-то) на писалище-то. — Ходили ли сте въ
Францижъ? — Ходилъ съмъ много пжти. — Ходихж ли вече чяда-та
ви въ Германіжъ? — Не сж ходили еще, нѣ мыслж да гы пратж на
пролѣтъ (*au printemps*). — Отъ тжж ли страиж на пжтя искате да
идете или отъ онжж? — Не щж да идж нито отъ тжж нито отъ
онжж, нѣ искамъ да идж отъ срѣдъ-пжтя. — До кждѣ води тоя
пжть? — Той води (*conduir*) до въ Лондонъ.

УРОКЪ 39-ый.

TRENTE-NEUVIÈME LEÇON.

Трѣбува. }

*Falloir** 3. (Неправилень и ед-
ноличень глаголъ).

Fallu (страдател. прич.).

Трѣбува ли? нужда ли е?

Faut-il?

Трѣбува, нужда е.

Il faut.